

שבת
 שלום

פרשת בשלח - שבת שירה

מרים חוגגת את ניצחונן של הנשים על פרעה לאחר שניסה ל'הדירן' בפרשה הקודמת מחגיגות עבודת ה'.

משה אז דרש: "בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו.. כי חג ה' לנו" (י'-ט').

פרעה, בטקטיקת 'הפרד ומשול' ניסה ליצור אחוות גברים: "לא כן לכו נא הגברים ועבדו את ה' כי אותה אתם מבקשים.." (י"א).

"ותקח מרים הנביאה אחות אהרון את התוף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים" (שמות ט"ו, כ'-כ"א).

להם ולא להן..

(מבוסס על רעיון של אהרון כץ)

שעור פרשת השבוע: תרצה אורן

י מ י ה ח ו ל		ש ב ת	
5.48	זמן תפילין/טלית	16.36	הדלקת נרות
		16.45	מנחה א' 14.00 ב' 16.45
9.17	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
17.01←16.57	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
16.45	מנחה וערבית	11.30	קידוש
17.19	צאת הכוכבים	13.30	מנחה 12.30
20.10	ערבית	17.00	לימוד 'דור לדור'
7.30	שחרית נוער	17.33	צאת השבת

אשירה לה' כי...

השירה העומדת במרכז פרשתנו, מעלה לראשונה בתנ"ך את המילה "שירה". מילה המשמשת בשפתנו בכמה מובנים: כפזמון וכפואמה, ככתיבת השיר וכניגונו באמצעות הקול, ואף כתפילה.

משה פותח בהנמקה לשירתו: "אשירה לה' כי גאה גאה" וזוהי הזדמנות לעסוק בדיוק בעניין זה: למה לשיר? מה מקור הנביעה היוצרת ההופכת מילות חול לפסוק נשגב ומתנגן? האם זאת המוזה או ההשראה, כשרון או מיומנות נרכשת, נסיבות חיים או אירוע דרמטי ומכונן? סוד זה העסיק כמעט כל משורר מימות התנ"ך ועד ימינו אלה. משה ששר את שירת הים ודבורה בשירתה הנקראת בהפטרה, תולים את מקור שירתם בגבורת ה' ונסיו שנגלו לעיניהם. שירתם רצופה התפעמות והתרגשות מעוצמתו של הקב"ה.

ואולם לא תמיד מהווה נוכחות ה' מקור לעוצמה ולזקיפות קומה. בצד האפוסים הלאומיים המביעים שמחה והתפעלות, מוכרים לנו ביטויי המצוקה המעוררים את בת השיר: כך יונה הנביא במעי הליוותן: **בהתעטף עלי נפשי את ה' זכרתי ותבוא אליך תפלתי אל היכל קדשך**, ומשורר תהילים הקורא לה' ממעמקים, נושא עיניו אל **ההרים מאין יבוא עזרי ועוד...**

וכך משוררנו הקלאסיים, ביאליק השואל "התדע מאין נחלתי את שירי" ומשיב כי דווקא הדלות, והצרצר המייצג אותה הם שחשפו את מעינות היצירה שלו. רחל המשוררת הנוגה מספרת כי: **צְרִיחוֹת שְׁצָרְחָתִי נוֹאֶשֶׁת, כּוֹאֶבֶת, בְּשָׁעוֹת מְצוּקָה, וְאֶבְדֶּן, הִיוּ לְמַחְרוֹזֹת מְלִים מְלַבֶּבֶת, לְסִפֵּר שִׁירֵי הַלֶּבֶן.**

שאלות של אמונה וחיפוש מענה רוחני מולידות אף הן פסוקי שיר, ואחד המוכרים שבהם בזמננו הוא שירו של השחקן והמשורר שולי רנד בשיר "איכה": **חנן ורחום הן לפניך גלוי [...]** **קולות מהעבר לוחשים לי לעצור/ אבל אני מוסיף בחושך לחתור/ ושואל ומבקש, אייכה!?**

בצד המצוקה המעוררת שירי יגון, כאב וקינה, פורצת השירה גם לנוכח יפי הבריאה ועושר הגוונים בטבע. שירת העשבים שעובדה נעמי שמר, יונקת מדבריו של רבי נחמן מברסלב: **אם היית זוכה לשמוע את קול השירות והתשבחות של העשבים, איך כל עשב ועשב אומר שירה להשם יתברך... כמה יפה ונאה כששומעין השירה שלהם וטוב מאד ביניהם לעבוד את ה' ביראה"** (שיחות הר"ן, קסג).

גדולתו של הבורא אותה שר כל עשב ועשב, עלולה גם לחסום את מעיני היצירה. הפיוט שהולחן ומושר בימינו ונכתב על ידי רבי שלמה אבן גבירול, מבטא יראה משתקת זאת: **שֶׁפֶל רוּחַ, שֶׁפֶל בָּרֶךְ וְקוֹמָה, אֶקְדָּמְךָ בְּרֵב פֶּחַד וְאִימָה. לְפָנֶיךָ אֲנִי נְחָשׁ בְּעֵינַי כְּתוֹלַעַת קֶטְנָה בְּאֶדְמָה. מְלֵא עוֹלָם, אֲשֶׁר אֵין קֶץ לְגִדְלוֹ, הַכְּמִנִי יְהַלְלֶךָ, וּבְמָה?**

בתקופת ההתיישבות מביעה רחל אותו פרדוקס עצמו, עוניה וחולשתה מפיקים רק צלילים מנוגדים, תרועת גיל ויפחת בכי, שאינם מגיעים לכדי שירה: **לא שרתי לך ארצי, ולא פארתי שמך בעלילות גבורה בשלל קרבות. [...]** **רק קול תרועת הגיל/ ביום ייגה האור, רק בכי במסתרים עלי עוניך.**

לעומתה מצליח המשורר והמלחין מרדכי זעירא, בשיר שאין הולם ממנו לשבוע ט"ו בשבט, להשמיע את התפעלותו מיפי הארץ, המעורר את בת השיר כאילו מאליה, ונותן את שיר ההודיה בפיו: **ליווית אותי, ארצי, בלבון שקדיה, בזהר חמתך ומרחבי שדותיך, ושיר נתת בפי, הוא שיר ההודיה, להשמיעו הרחק הרחק מגבולותיך.**

רותי לזר

ביום ששי - כשרפרפנו בעיתון השני הנפוץ בקיבוץ, במוסף 'ממון', ניבטו אלינו שני פרצופים רציניים ומוכרים מאד, תחת הכותרת: "מטפחים הצלחה". בתחרות מטעמו של העיתון זכתה "סעד אסף" כעסק לדוגמא המעורר השראה בשל היותו: "מבוסס ומרוויח, בעל פוטנציאל צמיחה גדול, העומד בסטנדרטים בינלאומיים של חקלאות ואגרונומיה..". בכתבה סופר על התוצרת המיוצאת בעיקר לחו"ל ועל התרשמות השופטים בתחרות, מהכניסה לשוק הסיני והכוונה להיכנס לשוק היפני. נאחל לאיציק, לעזריאל ולכולנו - המשך טיפוח מוצלח של זני הפקעות והבצלים ושכלל יום - הבאסל יביא עסאל..

בליל שבת - נשא הרב ארי את שיעורו: 'שהם עתידים להתחדש כמותה - על מסורת, קידוש וחידוש'. לאחר שסקרנו את מנהג קידוש הלבנה עם הופעתה בתחילת החודש, ולא נמנענו מלדון בשאלה המתבקשת: האם אין כאן טקס פגני של עבודת הירח, הגענו לנושא העיקרי - רעיון ההתחדשות. צורת הירח המשתנה במהלך החודש מבטאת בברור את חוקיות הבריאה והזמנים, ומלמדת אותנו שההתחדשות היא חלק מהחוקיות. מכאן גלשנו לפעילותה של וועדת דת בקיבוץ שאף היא שמה לה למטרה לדבוק ב'מסורת החידוש וההתחדשות' מתוך מחשבה שקפיאה על השמרים וקיבעון - מובילים לניוון ואיבוד עניין.

תלמידי התיכון שהתקבצו באותו הלילה בבית משפחת קאופמן, זכו לשמוע הרצאה מרתקת בנושא אתיקה רפואית מפי חברנו לעתיד: ד"ר צביקה פורגס - המתמחה ברפואה פנימית. צביקה העלה מקרים מעולם הרפואה בהם קיימת התנגשות בין ערכים כמו: דבקות בעיקרון 'קדושת החיים' שבאה על חשבון טובתו של החולה. החבורה שדנה בסיטואציות שונות שקרו באמת, נחשפה לעולם של ערכים ומוסר שאינם חד משמעיים. שלב חשוב בתהליך ההתבגרות..

בשיעור פרשת השבוע שכותרתו היתה: 'בין היד לפה' עמדה כנרת פולק על התנועה שבין האמירה לעשייה בתהליך התהוות עם ישראל. משה 'כבד הפה וכבד הלשון' זוכה לכוחות מיוחדים בחיי המעשה באמצעות ידיו שיוצרות את החיבור בין העולמות. ידיים אנושיות אלו שאינן חסינות מפני הצרעת ולעיתים הופכות להיות כבדות, מקבלות בשעת הכושר את האפשרות לבצע ניסים ולהתחבר להשגחה, לאמונה, לדיברות ולתורה כולה.

כנרת ציטטה מיהודה עמיחי ביטוי לרעיון זה בסיטואציה יום יומית לכאורה: "היד הפרושה המושטת לבדוק אם טיפות הגשם, היא היד התמימה ביותר, המאמינה ביותר, היא המתפללת יותר מכל בתי התפילה..".

לאחר התפילה והשיעור, הזמינו שרה ושמחה בלס את חברי הקהילה לקידוש לכבוד הולדתה של נכדתם פלא בת לשי וטליה. שמחה נשא תפילת הודיה שחיבר השלי"ה הקדוש ובסיומה הוסיף מילים נרגשות המבטאות את הפלא שחוותה המשפחה. מזל טוב להורים המאושרים, לשרה, לשמחה ולכל המשפחה!

ביום ראשון - בערב, ישבו להנאתם חמישה מהוותיקים סביב מדורה והעלו זכרונות מן העבר. למרות הקור שחדר לעצמותיהם ותנאי הסביבה הקשים, שמרה החבורה על קור רוח מפליא ואווירה טובה. הם דיברו, סיפרו, שרו וציזבוטו, ממש כמו פעם.. ומה הביא את חמשת המופלאים: אדו פולק, מרים בן צבי, חיה נהיר, יוכבד גולד ורחל סימון לפעילות נוסטאלגית שכזו? - על כך אחראים צעירי סעד שהשתתפו בהפקת הסרט על המעוז כחלק מהתכנית האורקולית החדשה. מה הביא אתכם לכאן?! שאלו בני הדור השלישי-רביעי את אבותיהם המייסדים. והתשובות נשלפו ללא היסוס - חלוציות! חברות! אהבת הארץ! הצעירים הנרגשים סימנו להם 'לייק' בצורת מרק חם ומהביל שחיים את האווירה, את הגוף ובעיקר את הלבבות והפיח בהם מחדש רוח קרבית. ומספרים שאלמלא מגבלות ההפקה, היתה יושבת החמישייה ומושכת את הקומזיץ עד לאור הבוקר.

יוסף קימלמן

חסד fe אמת עם האמת והחיים

בחודש אב תשי"ז – 1957 התנדב בסעד בחור בשם יהודה ליברמן.

באותם ימים לא היתה בריכת שחיה בסעד והחבר'ה נסעו להפיג את חום הקיץ בבריכה בבארי.

לנסיעה הצטרף גם המתנדב יהודה ליברמן. לצערנו הוא טבע בבריכה שם. מסתבר שהיה קושי לזהותו כי רבים לא הכירוהו. רק לאחר שזוהו בגדיו בתוספת בגד ארבע כנפות הוא הובא לסעד ונקבר בבית העלמין שלנו שהכיל אז קברים בודדים.

בשבת שעברה פרשתי 'בא' התארחו בסעד קרובי משפחתי. לקחנו אותם ביום ששי לומר פרקי תהילים לעילוי נשמתו ומספר משפחות דוברות אנגלית כשפת אם קיבלו אותם במהלך השבת. בין היתר הם ספרו שדוד גולדשמיט (הפה) ז"ל שהיה בשליחות בארה"ב גייס את המתנדבים וביניהם גם את יהודה ליברמן ז"ל.

תודה למשפחות המארחות שקיימו 'חסד של אמת עם החיים'.

אשמח אם מישהו שיודע פרטים נוספים על האירוע יעדכן אותי מזיכרונותיו כך שאוכל לצרף את עדותו לארכיון.

בני ג'ינזברג

גיטה עם איטה - האטפלת fe אתו לוין

גיטה – הגיעה מנפאל והיא שמונה שנים בארץ.

שש וחצי שנים עבדה באשקלון. הקשרים עם בני משפחת החולה מאשקלון בה היא טיפלה, מאד הדוקים ועד היום היא מוזמנת אליהם.

לאחר שהמטופלת באשקלון נפטרה לפני למעלה משנה – היא עברה לעבוד סעד ולטפל באתו.

אתו שהיתה מאד קשורה למנג'ו, המטפלת הקודמת התקשתה להתרגל למטפלת חדשה, במיוחד לאחר ששמחה-בעלה שטיפל בה באהבה רבה, נפטר באותה תקופה.

לגיטה יש בנפאל בעל, בן ובת (12,15) ואמא חולה. היא מאד מתגעגעת אליהם לאחר פרידה של ארבע שנים. בקרוב היא מתכננת ביקור מולדת לחודש וחצי. וכבר נמצאה לה מחליפה לאותה התקופה.

גיטה מספרת שבאשקלון ראתה אנשים בעלי ממון ודירות גדולות אולם עם לב קטן. בסעד, היא פוגשת אנשים צנועים הגרים בבתים קטנים, אך עם לב גדול. היא מתפעלת איך מגיעות לאתו כל ליל שבת "הפרלמנט" – מספר בחורות (וזה כבר לאורך שנים), ומרים צרפתי שמתפללת עם אתו בבית הכנסת בשבת בבוקר, אותה מחליפות בשעת הצורך – חייצ'ה ונילי סלנט. ציפי רויך - מגיעה בקביעות להקריא לאתו ספרים. יישר כוח לכל המתנדבות.

כולנו מאחלים לגיטה נסיעה טובה וכל טוב.

יונה

כנוסעי רכבת קבועים, אנו בהחלט שמחים להתקרבותה של הרכבת אלינו- עד לשדרות. הספקנו לנצל את האירוע
בנסיעה ראשונה עד לחיפה חינם!!

אך, כיצד מגיעים לרכבת או חוזרים הביתה לסעד בשעות הלילה המאוחרות ללא תחבורה ציבורית?
האפשרויות הן כדלקמן:

1. **לקחת רכב לחבר ולהעמידו בתחנה** - בעיות חנייה ועלות העלולה להמריא מעל 100 ש"ח!
2. **מונית** - כ-40 ש"ח לכל כיוון! אולי זו ההזדמנות ליצור קשר עם נהג מונית קבוע משדרות 'על כל צרה'..
3. **חבר שמקפיץ הלוד או חזור** - עלות המתחילה ב-30 ש"ח להקפצה לכל כיוון! ומחייבת "לחפש ת'חברים..".
4. **טרמפים** - 'על קרן הצבי'.

אז מה עושים?? ברור לנו שקיבוץ אחד ובמיוחד לאחר הפרטה, אין בידו כח להרים לבדו את הנושא
לרווחתם של חלק מחבריו. אם כן בקשתנו ממנהלי הקיבוץ היא:

ליצור לחץ ציבורי על מקבלי החלטות לסידורי הגעה נוחים ובמחיר סביר לתחנת הרכבת!

מובן שגם החברים מוזמנים להפעיל לחץ משלהם בעזרת פניות ומכתבים- וכל המרבה הרי זה משובח!!

רחל ועי אפרט

פניה f: הור"ט. מחנכ"ט. מטפלות. מדריכ"ט וכ"א אי שמופקד על החוק!

מזה זמן רב חונות הקלנועיות הרזרביות בסככה בחצר גן רימון. עמיחי שלומי מטפל בהן באחריות ובמסירות
רבה בזמנו הפנוי. מי שנהנה משרות זה אלה חברים נכים שהקלנועית שלהם בתיקון או טיפול ממושך. גם כל
מי שנפצע, או עבר ניתוח, (שמגביל אותו בהליכה) פונים וזוכים בכלי שניתן להשתמש בו.

מספר פעמים קרה שאלמוני, או אולי קבוצת אלמונים, מחבלים במקום ובקלנועיות. מלבד הנזק לכלים אי
אפשר ליהנות מהם כי הם שמורים ונעולים בשרשרת ומנעול.

מסקנה: מזיקים לשם נזק בלבד. והצורכים את הקלנועיות לא יכולים להשתמש "ברגליים" הממונעות.
אנחנו, עמיחי ואני, מבקשים מההורים לשוחח על הנושא עם ילדיהם ולהסביר עד כמה חשוב לנכה או פצוע
לקבל כלי תקין.

אם בריונות זו תימשך ניאלץ בצער רב, לפנות לרשויות החוק על כל המשתמע מכך.

צמיחי שמואי ודודה להבי

”6” הפהט האיצי...” – תלונה בריאה עם פירות יבשים ואלוליס

פירות יבשים מוכרים בעולם מימי קדם, תהליך ייבוש הפירות אפשר לאדם ליהנות ממזון אף שלא בעונתו. בתהליך הייבוש הפירות מאבדים מים רבים ומצטמקים, עד כדי שביעית ממשקלם המקורי. עקב כך ריכוז הסוכרים עולה מאוד- זו הסיבה שפירות יבשים הם עתירי קלוריות. למרות זאת פירות יבשים מומלצים על ידי תזונאים רבים ”כנשנושי בריאות” - הם דלים בשומן ונטולי כולסטרול, דלי נתרן ועשירים בויטמינים, מינרלים רבים ונוגדי חמצון. חשוב מאד להקפיד ולצרוך פירות יבשים ללא תערובות גופרית או צבעי מאכל.

תמר- מקל על העיכול, נחשב למזין במיוחד היות ועשיר מאוד באשלגן, ברזל, סידן וסיבים תזונתיים.
תאנה- מהווה מקור טוב למגנזיום, לאשלגן, לסידן, לברזל ולסיבים, ידועה ברפואה העממית כמקלה על שיעול ומחלות דרכי הנשימה.

שזיף- שזיפים הם מקור לבטא קרוטן, ברזל ואשלגן. יש בהם מגנזיום, זרחן וויטמינים מקבוצה B. שזיפים יבשים מוכרים כמועילים לפעילות מעיים, בייחוד שתיית מים בהם הושרו השזיפים לילה.

צימוקים – עשירים בויטמין B6, באשלגן, בסיבים תזונתיים, בברזל ובחומרים צמחיים ייחודיים בעלי יכולת נוגדת חמצון גבוהה במיוחד.

סודות הגרעין...

גרעינים, אגוזים, שקדים ושאר ”פיצוחים” הם מקור מעולה לשומן שאינו רווי, המורכב מחומצות שומן חד רב בלתי רוויות. אלו הן חומצות השומן החיוניות והנצרכות ביותר לגופנו. כדאי לזכור ולא להגזים בכמויות שכן כמות גדולה של שומן, גם אם הוא ממקור בריא, עלולה לגרום להשמנה.
על מנת לשמור על ערכם התזונתי הגבוה, מומלץ לצרוך את אלו בצורתם הטבעית, ללא קלייה וללא מלח. חשוב להקפיד שיהיו טריים ולאחסנם היטב.

שקדים- בעלי ערך תזונתי גבוה, עשירים ברכיבים תזונתיים החשובים לתפקוד תקין של הגוף: סידן, ברזל, מגנזיום, אשלגן, אבץ, סיבים תזונתיים, ויטמין E, וויטמינים מקבוצה B ובמיוחד חומצה פולית. שקדים מהווים מקור טוב לחלבון, משביעים ומזינים. מומלצים לכל ובפרט לנשים בגיל המעבר, בהריון, בהנקה וכן כממרח לתינוקות כבר בתחילת האכלתם במזון מוצק.

אגוזי מלך- מומלצים לבריאות הלב וכלי הדם. ארגון המזון והתרופות האמריקאי (FDA) יצא לפני מספר שנים בהמלצות מפורשות לצריכה יומית של מספר אגוזי מלך, שמחקרים הוכיחו את חשיבותם לשמירה על תפקוד מערכות הלב וכלי הדם. יש בהם אשלגן, מגנזיום, סידן, ברזל, אומגה 3, וויטמין E וחלבון.

אגוזי ברזיל- בדומה לאגוזי המלך, גם הם עשירים בחומצות שומן חיוניות, חלבון, ויטמין E, סידן, ברזל, אשלגן, וויטמינים מקבוצה B, אבץ ונחושת. אבל בנוסף יש בהם כמות עצומה של סלניום- מינרל בעל תכונות נוגדות חמצון חזקות ואנטי סרטניות. כמות הסלניום באגוזים הללו כה גבוהה, עד כי מספיקים 2 אגוזים ליום על מנת לספק לגוף את כל הכמות הדרושה לו. אגוזי ברזיל טובים לשמירה על שיער בריא וציפורניים חזקות, ולתפקוד תקין של בלוטת התריס.

הדרך הטובה ביותר לאכול פירות יבשים, או פירות בכלל, היא לשלבם עם מספר אגוזים או שקדים. לפירות (במיוחד היבשים) יש ערך גליקמי גבוה (כלומר שאכילתם גורמת לעלייה מהירה ברמות הסוכר בדם), ואילו השומן של "הפיצוחים" מרסן את קצב כניסת הסוכר לדם ומאט את ספיגתו.

הפירות היבשים, מיני האגוזים והגרעינים הם ממש כמו "מחסן בריאות" קטן, והם מצוינים לפני פעילות גופנית, כארוחת ביניים, להמתקה במקום סוכר או כממתק טבעי כשבא לנשנש משהו מתוק. רק שימו לב שאתם מצליחים להפסיק לנשנש בזמן...
בריאות ושמחה!

שחר סמיט

טיפוח בתלונה טבצית ובצמחי מרפא

מתכון לעוגה עשירה בפירות יבשים ואגוזים

מצרכים:

- מאתיים גרם פירות יבשים מכל סוג, חתוכים קטן.
- מאה חמישים גרם אגוזים, שבורים גס.
- חמישים גרם פרג טחון.
- חמש כפות סוכר חום.
- שבע כפות קמח מלא.
- שתי כפיות אבקת אפיה.
- שלוש ביצים.

הכנה:

- מערבבים את כל המצרכים.
- משמנים תבנית אפיה מלבנית, מפזרים מעט סוכר חום ומנערים, ויוצקים את התערובת בתבנית.
- אופים כ- 40 דקות על 170 מעלות.
- מקררים ופורסים לפרוסות דקות.

ליונת ולאהרלה לוי ולכל המשפחה
מזל טוב לבר מצווה של הנכד הבכור
אריאל
בנמ של חני ותומר כראלי

לנילי ולבנימין סלנט מזל טוב להולדת

הנין הראשון

בן לצדן ולישראל סלנט, נכד לזהר וליסציהו סלנט

לאילנה וליונתן טבת

מזל טוב להולדת הנכדה

בת לטל ולאביחי צוקרי

מה בתרבות

ט"ו בשבט - הציבור מוזמן לסדנאות יצירה בנושא טבע ואקולוגיה -הסדנאות מתאימות לכל הגילאים יום רביעי יד שבט 15.1 בשעה 17:00 בחד"א ימין (פרטים נוספים בהזמנות שחולקו)

לקראת פורים – נראה רחוק אבל... מתקרב ואנחנו כבר מתחילים לעבוד. גם השנה עובדים על הפקה גדולה בבימויו של להב תימור ועיבוד מוזיקלי רועי גולן. והפעם נבחר המחזה "עוץ לי גוץ לי" מאת אברהם שלונסקי. בשלב זה נפגשנו עם השחקנים שנבחרו ונתנו את הסכמתם להיכנס לתהליך של חזרות וכן עם בעלי התפקידים: תפאורה, תלבושות והגברה. בשבועות הקרובים נעלה הילוך ונתחיל בחזרות.

- כל הילדים מכתה א' ומעלה יוכלו להשתתף, העבודה תהיה עם המדריכות בבתי הילדים (אין צורך להירשם).
- ולכל המעוניינים לקחת חלק בהפקה זו (כולל להגיע לחזרות) חבריה צעירים / מבוגרים – לשיר/לרקוד/ להיות ניצבים ... זה הזמן לשלוח מייל לתרבות או לשים דף מסודר בתיבת הדואר של תרבות.

חשוב לציין – אנחנו נשמח מאוד לפנינו 'חדשות ומרעננות' ולשילוב אוכלוסייה מגוונת בהפקה כזו.. ובגלל שהאוכלוסייה של סעד גדלה לאחרונה מאוד.. לא תמיד אנחנו יודעים מי יכול /מי רוצה /מי מתאים ולכן המעוניינים להשתתף- מוזמנים לפנות אלינו.

אמנם לא נוכל להבטיח שהפעם נוכל לשתף את כולם, אולם אנו מבטיחים שהשמות יכנסו ל"מאגר מידע סודי" של ועדת תרבות לאירועים הבאים ..

וצאת תרבות

אלהא ואלארהט ימיני ואכל המסחה

מזל טוב להוצאת הנינה

לבונה

בת לרחל ושלומי שריט

נכדה אלמית ואבאי מצול

לאיזה ולבן ציון שקלאר ואכל המסחה

מזל טוב להוצאת הבת

שתזכו להרבה שמחה ונחת

קהילת סעד

חברות בחסות הווא3אפ

כשהייתי קטן חלמתי שאני מסתובב וחוזר במנהרת הזמן לתקופות מהעבר. זוכרים? מי היה מאמין שמהו דומה קרה לי כשצורפתי לקבוצת ווצאפ בשם "מחזור י"א 1990".

רגע לפני שהספקתי להבין על מה מדובר, קפצו עלי חברי הוירטואליים עם שאלות: "מה נשמע? איפה אתה גר? מה אתה עושה בחיים?" וחוזר חלילה עם כל מצטרף חדש לקבוצה. תוך זמן קצר, כמעט שלושים חברי ילדות ומתוכם ענת יפרח התקבצו להם בחסות הווצאפ.

כמות ההודעות שברה שיאים וההתלהבות לא פגה. פער של עשרים ושלוש שנים צומצם תוך מספר ימים באמצעות אלפי הודעות, עד שהגיע המפגש המתבקש - פנים מול פנים. פגישת המחזור החלה בחיבוקים ונשיקות לצד פליאה עד כמה השתנינו. ובהמשך דברי פתיחה, זיכרונות וחיוכים מתמונות מפוזרות על מצגות - כמו שהיינו.

גם המורים הוזמנו וחשפו סודות, ואנחנו מנגד התוודינו על מעללינו. ההתרגשות גאתה ומכל פיפס קטן צחקנו עד לב השמים. המצלמה הנציחה את הרגע. סעדנו את ליבנו ואת נפשנו גם... אז זהו, כמו במנהרת הזמן, ממש בשיא, חוזרים אל החיים האמיתיים. מתנתקים מהקבוצה, רק בווצאפ, ומשאירים טעם של עוד, של זיכרונות בדרך בה היינו.

קובי אברהם

בוגר מחזור י"ז תש"ן 1990 ארזים.

בשבת הבאה פרשת "יתרו" תתקיים בר מצווה

לאשר ולוטר

מילדי המשפחתון

הציבור הרחב מוזמן לקידוש אחרי התפילה במשפחתון.

משפחות שיוכלו לסייע בהכנת עוגות לקידוש

נשמח אם יצרו קשר 052-4474742 / 2482

בשמחות!

משפחתון הדר

תנו כבוד לתורה עם צ"י נשים

הקדמה..

ותיקח מרים הנביאה אחות אהרון, את-התוף--בידה; ותצאנה כל-הנשים אחריה, בתופים ובמחולות. כ"א: ותען להם, מרים: שירו לה' כי-גאה גאה, סוס ורוכבו רמה בים. (שמות טו)

בשירת הים ממשיך הפסוק שהבאנו לעיל "ותצאנה כל הנשים אחריה בתופים ובמחולות. אצל הגברים שירה מצאנו אך תופים ומחולות לא. הריקוד הוא ביטוי לשמחה פנימית וטבעית המתפרצת אל החיים הממשיים, על כן אמותינו, המייסדות באומה את האמונה הטבעית הפשוטה והטהורה, יוצאות במחול. ומהיכן היו להן תופים, אומר רש"י "מובטחות היו צדקניות שבדור שהקב"ה עושה להן ניסים והוציאו תופים ממצרים". שוב פוגשים אנו את אמונתן העמוקה של הנשים. בשתי הפעמים הפגישה היא סביב מים, היאור וים סוף. המים הם ביטוי לראשוניות הטהורה של העולם עוד לפני הסתבכותו, על כן המקוה מטהר את הטמאים על ידי התחברות ליסוד האלוקי (הרב דני איזיק – בית אורות).

אין מתאימה יותר משבת שירה להעלות את הנושא העומד על סדר היום, ולתת את המקום הראוי לנשים הרוצות לכבד את ספר התורה. לכן חשבנו לנכון להביא את המלצת הועדה להחלטת האגודה.

קדמו לגיבוש ההחלטה מספר דיונים הן של הועדות – דת, וליווי הרב. ואף שיחה ציבורית בהם העלו חברים ותושבים רבים את רצונם להשפיע על האופי המיוחד של התפילה בקהילתנו ובית הכנסת במרכזו. היו דוברים שהביעו חשש ששינויים מהמצב הקיים יפריעו להם. בדיון גם עלו משאלות נוספות שהיו רוצים שיקרו בבית הכנסת. לאחר הדיון המרכזי שהתקיים במועדון אותו הנחתה בחן דרורית וויס עם הדגש של הצגת הדברים מהפן האישי של הדוברים.

בעקבות השיחה במועדון, קיימנו דיון מסכם של ו' דת והועדה לליווי הרב בהשתתפות החברים הבאים: חיים ל', כינרת ס, תרצה א'. חיה ק', מתניה ר', הרב ארי, יצחק ש', והתקבלה ההחלטה הבאה בהסכמה.

הערה: היה לנו חשוב להביא נושא זה לאסיפה כדי לאפשר לחברים להביע דעתם ובעיקר כדי להנחות את בעלי התפילה ברוח ההחלטה שתתקבל.

הצעת החלטה לאסיפת האגודה בנושא כיבוד ספר התורה ע"י נשים

- 1) לאפשר לכל המעוניינות לכבד את ספר תורה, לבוא לקדמת עזרת נשים, שם החזן יעצור - ברדתו מארון הקודש, ובשובו אליו - , ויאפשר למעוניינות לנשק את ספר התורה (בעל התפילה יעמוד בפתח עזרת הנשים ולא יכנס לעזרת נשים).
- 2) ו' דת תפנה להנהלת האגודה ותבקש לפעול להמשכת השיח בנושא מעמדו של בית הכנסת, והיכולת להכיל את כלל הציבור על גווניו השונים.
- 3) במקביל - אך ללא תלות בסעיף הנידון - מיתוך המרכזיות שניתנת לבית הכנסת בקהילתנו, מוטל על ו' דת לקדם טיפול בנושאים הנוספים שעלו בדיון הפתוח שהתקיים, כגון: שינוי סדר מקומות הישיבה לנשים, בדיקת נושא המחיצה, ברכת כוהנים ועוד..
- 4) אנו רואים חשיבות להמשיך את הפעלתו של בית כנסת אחד שיתאים לכל חברי האגודה וברוח זאת נעשה ונפעל.

מרכז וצרת דת – פני' א'נלכר'ד ומרכז הוועדה לליווי הרב – יצחק לימני